

[Grove]

der bliver jo mange arbejdsløse, hvis vi ikke snart får rettet op på denne situation.

Det er derfor, at vi fra konservativ side sammen med andre partier har fremsat vort forslag. Ministeren sagde på sin vis, at det ikke hjælper, og det er, fordi ministeren ikke er inde i en god tankegang. Det, vi har brug for i dansk landbrug, er en øget selvfinansiering. Dansk landbrug har ikke råd til at have Europarekord i landbrugsbeskatning, og det er jo det, vi har.

Ministerne må forstå, at det, det drejer sig om, er, at vi får en betydeligt øget selvfinansiering, så vore landmænd herhjemme bliver ligestillet med andre landmænd i Europa, som har en betydelig større selvfinansieringsgrad. Vi vil øge selvfinansieringen og samtidig mindske omkostningerne for landbruget, og det betyder, at vi vil af med skatten på produktionsjord, og at vi vil have kapitalvindingskatten væk, fordi man nok derved i højere grad kan forhindre prisstigninger, end hvis vi ændrede lidt i landbrugsloven.

Vi vil have indført en konjunkturudligningskonto, for det har stor betydning for landbruget, at man, hvis man i ét år har en god indtægt, kan udjævne til et år med en dårlig indtægt. Vi havde jo et tydeligt eksempel med tørkelånene. Nu har vi også set et eksempel med gartnerne, der nu må have hjælp, fordi frugtræerne frøs i foråret; så vidt jeg ved, taler planteskolerne i dag om, at de skal have hjælp, fordi frosten har været hård i vinter. Alt dette skyldes, at man hele tiden har taget kapitalen væk fra erhvervet; de har ingen modstandsevne, og så må de hver gang komme og have tilskud.

Det, vi lægger op til, er en dynamisk landbrugspolitik, der vil øge selvfinansieringen, give landmændene mulighed for også at imødegå dårlige år, sådan at de selv kan overleve det uden hver gang at skulle have tilskud. Men jeg ved, det er en fremmed tankegang for ministeren, der ikke kan tænke sig at øge selvfinansieringen, og det er beklageligt, for det går ud over dansk landbrug.

Jeg har også hørt bl.a. ministeren fremhæve, at man nu gennem negativ skat havde givet landbruget 500-600 mill. kr. Nej, negativ indkomstskat giver ikke landbruget 500-600 mill. kr. ekstra. Det er reelt kun en fremrykning af et fradrag, og staten vil få penge igen, hvis landbruget kommer til at tjene penge. Men når ministeren fastholder, det er

et tilskud, må det vel være ud fra den betragtning, at det ikke bliver rentabelt at være landmand her i Danmark igen om 4-5 år. Det må være ud fra disse tanker, ministeren siger, det er et direkte tilskud, vi giver med negativ skat. Jeg håber ikke, ministeren mener det; jeg håber, at også ministeren på længere sigt vil være med til at gøre dansk landbrug rentabelt.

Men det er jo egentlig ikke kun en økonomisk krise, dansk landbrug gennemlever i denne tid, det er også en strukturel krise, som bliver landbruget påtvunget. Familiebruget vil i fremtiden vise sig i langt højere grad at være et tomandsbrug, og det er også nødvendigt for at få bedre fritidsmuligheder, for at få bedre afløsning ved sygdom, for at klare det hårde arbejde, det er at være landmand, at et familiebrug udvikler sig til et tomandsbrug. Men den strukturændring kræver store investeringer i såvel bygninger og inventar som i besætning.

Den strukturudvikling, vi er inde i, begyndte, da vi kom ind i EF, specielt i tiden fra 1974 til 1979, hvor der blev investeret meget kraftigt i dansk landbrug. Men i samme tidsrum fik vi meget kraftige stigninger i såvel renten som i landbrugets øvrige omkostninger, for slet ikke at tale om særskat-ten, der kom ved siden af.

Men der skete ikke tilsvarende hurtige prisstigninger for landbrugets salgsprodukter, og derfor kom tusindvis af unge landmænd i klemme. I begyndelsen kunne dansk landbrug klare de øgede økonomiske vanskeligheder igennem en effektivisering og en rationalisering. På det tidspunkt havde dansk landbrug mulighed for oven i de normale prisstigninger i EF at hjemtage en rationaliseringsgevinst, og derfor kunne de klare sig. Men det kan dansk landbrug ikke mere; det er ved at være gennemrationaliseret. Derfor må vi sørge for, at vi får omkostningerne ned, så vore landmænd kan klare sig i konkurrencen med kollegerne i EF.

Hvis man ser lidt frem vedrørende landbruget i EF, kan man konstatere, at store dele af tysk og fransk landbrug kan hjemtage en del penge gennem rationalisering, og derfor kan de oven i de prisstigninger, de får nu, også få en rationaliseringsgevinst, og det gør dem konkurrencedygtige over for vore landmænd.